

28 og Nr. 34, der kun gaa ud paa, at de Skemaer, hvorefter selvskiftende Arvinger skulle affatte deres Indberetninger om Boets Størrelse, skulle udleveres gratis gennem nærmeste Skifteret. Det vilde vel nok ske alligevel, men her er det nu slaaet fast, at de skulle kunne faas der. Under Nr. 36 foreslaar man en Forlængelse af Appelfristen for Afgiftsberegningen, idet man er gaaet ud fra, at de henholdsvis 3 og 6 Maaneder, der ere foreslaaede, ere lige lidt nok. Nr. 42 er af redaktionel Natur. Under Nr. 43 foreslaar man, at Bøden for forsætlig at unddrage sig Afgiftsplikten nedsættes til det dobbelte af Afgiftsbeløbet. Forslaget foreslaar det 3-dobbelte, Udvalget har skønnet, at det dobbelte kunde være nok. Nr. 44 er af redaktionel Natur. Nr. 45 gaar ud paa, at Regeringen skal bemyndiges til at sætte Loven i Kraft for Færøerne ved kgl. Anordning med de Lempelser, som for disse Øers særlige Forhold kunne findes hensigtsmæssige. Det vil altsaa sige, at dersom Lagtinget ønsker, at denne Lov skal gælde for Færøerne, vil den kunne sættes i Kraft deroppe. Hvorvidt den overhovedet egner sig til at blive gennemført paa Færøerne, skal jeg ikke komme nærmere ind paa; det vil en mulig Forhandling med Færøernes Lagting maaske senere oplyse om.

Idet jeg altsaa skal anbefale det høje Ting at stemme for de Ændringer, der ere foreslaaede af Udvalget eller dets Flertal eller tiltraadte af Udvalget eller dets Flertal, skal jeg hermed slutte, idet jeg gaar ud fra, at jeg vel senere faar Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag, som ere stilledede af forskellige Mindretal i Udvalget.

N. C. Christensen: Det er med Tilfredshed, at mine Partifæller og jeg kunne slutte os til det foreliggende Forslag. Det imødekommer jo et Krav, der gentagne Gange fra Socialdemokratiets Side har været rejst om at faa indført en større Arveafgift og efter stigende Skala. Naar vi imidlertid have ment at burde stille nogle Ændringer til dette Forslag, er det, fordi vi ikke kunne indse, at det er rigtigt at lade Stigningen ophøre ved de Summer, som Forslaget anviser. Stigningen ophører jo ifølge Forslaget ved Arvelodder af en Størrelse paa 120,000 Kr. Vi kunne ikke indse, at det er rigtigt at lade Stigningen ophøre her.

Naar man gaar ud fra — og det gør jo ikke alene den højtærede Minister, der

har foreslaaet Forslaget, men ogsaa Udvalget, som har sluttet sig til dette Forslag —, at der bør være en Stigning i Afgiften efter Arveloddernes Størrelse, kunne vi ikke indse, at der er Grund til at ophøre med Stigningen ved 120,000 Kr. Det er jo saaledes, at der er adskillige Arvelodder, der falde i Arv her i Landet, som ikke saa lidt overstige dette Beløb, og er det rigtigt, hvad jeg mener, det er, at en Arvemodtager har bedre Evne til at svare en større Procent-Afgift af en større Formue end af en lille, maa det i desto højere Grad være Tilfældet, jo større den Formue er, han modtager i Arv. Vi have derfor ment, at man burde gaa videre og lade Stigningen gaa saa højt op, at man kunde gaa ud fra, at det ikke vilde være ret mange Formuer, der faldt i Arv til en enkelt Arvetager, som vare større end det Beløb, ved hvilket Stigningen ophører. Vi have ment at naa det ved de Ændringsforslag, vi have stillet til Skalaen. Vi have indskrænket os til at følge Skalaen indtil de 120,000 Kr. og derefter tilføjet 9 Fortsættelser af Skalaen for samtlige 4 Kolonnens Vedkommende, saaledes at vi naa op til et Beløb af 1 Mill. Kr.

Det er blevet indvendt mod denne Ændring, at den ikke vilde have stor reel Betydning, det vil jo kun være faa Formuer, der falde i Arv til en enkelt Arvemodtager, der ere større end de 120,000 Kr. Men dersom man tager den Statistik, som er udgivet af Statistisk Bureau over Indkomst- og Formuesforholdene her i Landet i 1904—05, saa vil det ses, at der af Formuer paa over 500,000 Kr. er 536 her i Landet, og at der af Indtægter fra 200,000 til 499,900 er 1354. 200,000 Kr. er jo det Beløb, hvorfra Skalaen fortsættes i de Ændringer, vi have stillet, idet vi jo ikke komme højere op for Beløb fra 120,000 til 200,000 Kr., end Regeringsforslaget gaar. Selv om der nu efter de statistiske Opgørelser er 1890 Formuer, som overstige 200,000 Kr., er det nu vel selvfølgelig givet, at en stor Del af disse Formuer ikke vil gaa i Arv i Lodder, der overstiger 120,000 Kr. Men i den Henseende maa man erindre, at denne Statistik er bygget paa Basis af de Oplysninger, der ere fremkomne ved Formueopgivelser til Formue- og Indkomstskat. I det foreliggende Forslag gaa vi imidlertid noget videre med Hensyn til, hvad der berignes under Formuen, end Formueskatten gør. Til Formueskatten medtages kun den Formue, der ikke bestaar af Indbo eller Værdigenstande. Nu kan det vel ikke